

KONVENCIJA

IZMEĐU

REPUBLIKE POLJSKE

I

BOSNE I HERCEGOVINE

ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJE
UTAJE POREZA ZA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Republika Poljska i Bosna i Hercegovina, u želji sklapanja Konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja i sprječavanje utaje poreza za poreze na dohodak i kapital,

dogovorile su kako slijedi:

ČLANAK 1

Obuhvaćene osobe

Ova Konvencija će se primjenjivati na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju Država ugovornica.

ČLANAK 2

Obuhvaćeni porezi

1. Ova Konvencija se primjenjuje na poreze na dohodak i kapital koji su nametnuti u ime Države ugovornice ili njenih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji se naplaćuju.
2. Porezom na dohodak i na kapital smatraju se svi porezi nametnuti na ukupni dohodak, na ukupni kapital, ili na elemente dohotka ili kapitala, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupnu količinu nadnica ili plaća koje plaćaju poduzeća, kao i poreze na uvećanje vrijednosti kapitala.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:
 - a) u slučaju Bosne i Hercegovine:
 - (i) porez na dohodak pojedinaca;
 - (ii) porez na dobit poduzeća(u daljnjem tekstu: „porez Bosne i Hercegovine”)
 - b) u slučaju Poljske:
 - (i) porez na osobni dohodak;
 - (ii) porez na dohodak poduzeća(u daljnjem tekstu „porezi Poljske”).
4. Ova Konvencija se primjenjuje na sve istovjetne ili značajno slične poreze koji se nameću nakon datuma potpisivanja ove Konvencije dodatno ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela Država ugovornica će obavijestiti jedni druge o svim bitnim promjenama u svojim poreznim zakonima.

ČLANAK 3

Opće definicije

1. U svrhu ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:
 - a) pojmovi „Država ugovornica“ i „druga Država ugovornica“ označavaju Republiku Poljsku i Bosnu i Hercegovinu ovisno o kontekstu;

- b) pojam „Bosna i Hercegovina“ znači Bosna i Hercegovina, a uključuje teritorij Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, kao i morsko dno i dublje slojeve zemlje, gdje primjenjuje svoju nadležnost i suverena prava za svrhe istraživanja, iskorištavanja i održavanja prirodnih bogatstava u skladu s međunarodnim zakonom;
- c) pojam „Poljska“ znači Republika Poljska, a kada se koristi u geografskom smislu, označava teritorij Republike Poljske i svako područje koje graniči s teritorijalnim vodama Republike Poljske unutar kojeg se, prema zakonima Poljske i u skladu s međunarodnim zakonom, izvršavaju prava Poljske s obzirom na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna i dubljih slojeva tla;
- d) pojam „politička jedinica“ u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska te Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine;
- e) pojam „osoba“ uključuje pojedinca, tvrtku i svaku drugu pravnu osobu;
- f) pojam „tvrtka“ označava svaku korporaciju ili subjekt koji se tretira kao korporacija u porezne svrhe;
- g) pojam „poduhvat“ odnosi se na izvršavanje bilo kakvog posla;
- h) pojmovi „poduhvati Države ugovornice“ i „poduhvat druge Države ugovornice“ označavaju poduhvat kojeg izvršava rezident Države ugovornice odnosno poduhvat kojeg izvršava rezident druge Države stanovnice;
- i) pojam „državljanin“ u odnosu na Državu ugovornicu, označava:
- (i) svakog pojedinca koji posjeduje državljanstvo te Države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje čiji status proizlazi iz zakona koji su na snazi u toj Državi ugovornici;
- j) pojam „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom kojim upravlja poduzeće čije je mjesto stvarne uprave u jednoj Državi ugovornici, osim kada se brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom upravlja samo između mjesta u drugoj Državi ugovornici;
- k) pojam „nadležno tijelo“ označava:
- (i) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo financija i trezora ili ovlašteni predstavnik Ministra;
 - (ii) u slučaju Poljske, Ministarstvo financija ili ovlašteni predstavnik Ministra;
- l) pojam „djelatnost“ uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.

2. Što se tiče primjene ove Konvencije u bilo koje vrijeme od jedne od Država ugovornica, svaki pojam koji nije naveden u Konvenciji, osim ako kontekst zahtjeva drugačije, ima značenje koje ima u dato vrijeme prema zakonima te Države u svrhu poreza na koje se odnosi ova Konvencija, svako značenje prema primjenjivim poreznim zakonima te Države koje prevladava nad značenjem koje je dato tom pojmu prema zakonima te Države.

ČLANAK 4

Rezident

1. Za potrebe ove Konvencije, pojam „rezident Države ugovornice“ označava svaku osobu koja prema zakonima te Države podliježe oporezivanju zbog prebivališta, boravišta, mjesta osnivanja, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, i također uključuje tu Državu i svaku njenu političku jedinicu ili lokalnu vlast. Međutim ovaj pojam ne uključuje osobu koja podliježu oporezivanju u toj Državi samo na temelju prihoda od izvora u toj Državi.

2. Kada je rezident prema odredbama stavka 1. rezident obiju Država ugovornica, tada se status pojedinca određuje na sljedeći način:

a) pojedinac se smatra rezidentom samo one Države u kojoj pojedinac na raspolaganju ima stalni dom; ako ta osoba ima na raspolaganju stalni dom u objema državama, smatra se da je ta osoba rezident samo one države s kojom ta osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti Država koja je središte životnih interesa pojedinca, ili ako pojedinac niti u jednoj državi nema na raspolaganju stalni dom, smatra se da je pojedinac rezident samo one Države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako pojedinac ima uobičajeno boravište u obe Države ili niti u jednoj, smatra se da je pojedinac rezident samo one Države čiji je državljanin;

d) ako je pojedinac državljanin obiju država ili niti jedne, nadležne vlasti Država ugovornica riješit će pitanje međusobnim dogovorom.

3. Kada je zbog odredbi stavka 1. osoba koja nije pojedinac rezident obiju Država ugovornica, tada se ta osoba smatra rezidentom samo one Države u kojoj se nalazi njegovo mjesto stvarne uprave.

ČLANAK 5

Stalna poslovna jedinica

1. Za potrebe ove Konvencije, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja kroz koje se djelatnost poduzeća izvršava u potpunosti ili djelomično.

2. Pojam „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu; i
- f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili svako drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, projekt izgradnje, montaže ili instalacije ili povezane nadzorne aktivnosti, čine stalnu poslovnu jedinicu, ali samo ako takvo mjesto, projekt ili aktivnosti traju duže od dvanaest mjeseci.

4. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, smatra se da pojam „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

- a) korištenje postrojenja samo u svrhu skladištenja, izložbe ili isporuke proizvoda ili robe koja pripada poduzeću;
- b) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe skladištenja, izložbe ili isporuke;
- c) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo za potrebe obrade od drugog poduzeća;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe kupovine proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe izvršavanja za poduzeće bilo koje druge pripremne ili pomoćne aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo za bilo koju kombinaciju aktivnosti koji su spomenuti pod točkama (a) do (e) ovog stavka, pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja rezultira iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera;

5. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., gdje osoba – osim zastupnika neovisnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6. – djeluje u ime poduzeća ima i obično koristi u Državi ugovornici ovlast zaključivanja ugovora u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj Državi u pogledu aktivnosti koje ta osoba provodi za poduzeće, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4., koje, ako se provode preko stalnog mjesta poslovanja, ne čine to stalno mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Neće se smatrati da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u Državi ugovornici, samo na temelju toga što obavlja poslove u toj Državi preko brokera, generalnog posrednika ili bilo kojeg drugog zastupnika nezavisnog statusa, pod uvjetom da takve osobe djeluju u okviru svoje redovite poslovne aktivnosti.

7. Činjenica da neka tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice upravlja ili je upravljana od strane neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice, ili koja posluje u toj drugoj Državi (bilo kroz stalnu poslovnu jedinicu ili na neki drugi način) ne znači samo po sebi da je ijedna od tih tvrtki stalna poslovna jedinica druge.

ČLANAK 6

Prihod od nepokretne imovine

1. Prihod kojeg ostvari rezident jedne Države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Pojam „nepokretna imovina“ ima značenje koje ima prema zakonu Države ugovornice u kojoj se nalazi dotična imovina. Taj pojam u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stoku i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedom, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknada za rad, ili prava na rad, mineralne naslage, izvore i druga prirodna bogatstva. Brodovi, plovila ili zrakoplovi se ne smatraju nepokretnom imovinom.

3. Odredbe stavka 1. se primjenjuju na dohotke iz izravnog korištenja, iznajmljivanja ili bilo kojeg drugog oblika korištenja nepokretne imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. također se primjenjuju na dohotke od nepokretne imovine poduzeća.

ČLANAK 7

Poslovna dobit

1. Dobit jednog poduzeća jedne Države ugovornice oporeziv je samo u toj Državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u toj Državi. Ako poduzeće posluje na navedeni način, dobit poduzeća se oporeziva u drugoj Državi, ali samo u onolikoj mjeri koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stavka 3., kada poduzeće jedne Države ugovornice posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, tada se u svakoj Državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit za koju se očekuje da bi bila ostvarena da je odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim aktivnostima prema istim ili sličnim uvjetima i koja se bavi potpuno samostalno poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. U određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici su dopušteni troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne troškove nastale na taj način, bilo u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.

4. Ukoliko je u jednoj Državi ugovornici uobičajeno odrediti dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njegove razne dijelove, stavak 2. ne sprječava da ta Država ugovornica odredi dobit koja se treba oporezivati takvom uobičajenom raspodjelom. Međutim, metoda usvojene raspodjele treba biti takva da rezultat bude u skladu s načelima ovog članka.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici se neće pripisati dobit samo na temelju toga što kupuje proizvode ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se svake godine na isti način, osim ako postoji neki dobar i dostatan razlog koji upućuje na nešto drugo.

7. Kada dobit uključuje stavke prihoda kojima se bave drugi članci ove Konvencije, tada odredbe ovog članka neće utjecati na odredbe tih članaka.

ČLANAK 8

Međunarodni promet i promet unutarnjih plovnih puteva

1. Dobit od upravljanja brodovima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima u međunarodnom prometu je oporeziva samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

2. Dobit od rada plovila koja sudjeluju u prometu unutarnjim plovnim putovima oporeziva je samo u Državi ugovornici u u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

3. Ako se mjesto stvarne uprave brodarskog poduzeća ili poduzeća za promet unutarnjim plovnim putevima nalazi na brodu ili plovilu, tada se smatra da se nalazi u Državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili plovila, ili ako takva matična luka ne postoji, u Državi ugovornici čiji je rezident upravitelj broda ili plovila.

4. Odredbe stavka 1. također se primjenjuju na dobit od sudjelovanja u fondu, zajedničkog poslovanja ili od međunarodne poslovne agencije, ali samo na onoliko dobiti koja je dobivena na takav način koliko se može pripisati sudioniku, razmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.

ČLANAK 9

Povezana poduzeća

1. Kada:

- a) poduzeće jedne Države ugovornice izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća druge Države ugovornice, ili
- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća jedne Države ugovornice i poduzeću druge Države ugovornice,

i u oba se slučaja stvaraju ili nameću uvjeti između dvaju poduzeća u njihovim trgovinskim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između neovisnih poduzeća, tada se svaka dobit koja bi, osim u tim uvjetima, bila obračunata jednom od poduzeća, ali zbog tih uvjeta nije obračunata, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Kada Država ugovornica u dobit nekog poduzeća te Države uključuje, i sukladno tome oporeziva, dobit na temelju koje je poduzeće druge Države ugovornice platilo porez u toj drugoj Državi i dobit uključena na takav način je dobit koja bi bila obračunata poduzeću prvo spomenute Države da su uvjeti između dvaju poduzeća bila kao između dvaju nezavisnih poduzeća, tada će ta druga Država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza naplaćen na tu dobit. Prilikom određivanja takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije i nadležne vlasti Države ugovornice će se prema potrebi međusobno savjetovati.

ČLANAK 10

Dividende

1. Dividende koje tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice plaća rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se također mogu oporezivati u Državi ugovornici čiji je rezident tvrtka koja plaća dividende, a prema zakonima te Države. Ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez neće prelaziti:

- a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik tvrtka (a ne partnerstvo) koje izravno posjeduje najmanje 25 posto kapitala tvrtke koja plaća dividende;
- b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje tvrtke u pogledu dobiti iz kojih se plaćaju dividende.

3. Pojam „dividende“, kao što je korišten u ovom članku, označava prihod iz dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje, sudjelovanje u dobiti, ili prihod iz drugih korporativnih prava, koji podliježe istom oporezivanju kao i prihod iz dionica prema zakonima Države ugovornice čiji je rezident tvrtka koja provodi raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. se neće primjenjivati ako stvarni vlasnik dividendi, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici čiji je rezident tvrtka koja plaća dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a holding u odnosu na koji se dividende plaćaju je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

5. Ako tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice ostvaruje dobit ili prihod od druge Države ugovornice, ta druga Država ne smije nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća tvrtka, osim ako se takve dividende plaćaju rezidentu te druge Države ili ako je holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj Državi, niti neraspodijeljenu dobit tvrtke podložiti porezu na neraspodijeljenu dobit, čak i ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelomično sastoje od dobiti ili prihoda koji su nastali u drugoj Državi.

ČLANAK 11

Kamate

1. Kamate koje nastaju u Državi ugovornici i plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Međutim, te kamate se također mogu oporezivati u Državi ugovornici u kojoj su nastale i prema zakonima te Države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez ne smije prelaziti 10 posto bruto iznosa kamata.

3. Bez obzira na odredbe stavka 2., kamate navedene u stavku 1. će biti oporezive samo u Državi ugovornici u kojoj je primatelj rezident, ako je taj primatelj stvarni vlasnik kamate i ako se te kamate plaćaju Vladi jedne od Država ugovornica, političkoj jedinici ili lokalnoj vlasti, ili Centralnoj banci Države ugovornice ili bilo kojoj ustanovi koja je u stopostotnom vlasništvu Vlade jedne od Država ugovornica.

4. Pojam „kamate“ kao što je korišten u ovom članku označava prihod iz potraživanja svih vrsta, bez obzira na to jesu li osigurani hipotekom ili nose li pravo na sudjelovanje u dobiti dužnika, a posebice, prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade koje su vezane uz takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice.

5. Odredbe stavaka 1 i 2 neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik kamata, koji je rezident jedne od Država ugovornica, posluje u drugoj Državi ugovornici u kojoj kamate nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

6. Smatra se da kamate nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatitelj rezident te Države, uključujući tu Državu, političke jedinice i lokalne vlasti te Države. Međutim, kada osoba koje plaća kamatu, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je zaduženost na koju se kamate plaćaju nastala, i ako takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te kamate nastale u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Kada zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika kamata ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se plaća, prelazi iznos koji bi isplatitelj i stvarni vlasnik kamate dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

ČLANAK 12

Naknade od autorskih prava

1. Naknade od autorskih prava koje nastaju u jednoj Državi ugovornici a plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Međutim, takve naknade mogu se oporezivati u Državi ugovornici u kojoj nastaju i prema zakonima te Države, ali ako je stvarni vlasnik naknada rezident druge Države ugovornice, tada tako naplaćeni porez ne prelazi 10 posto bruto iznosa naknada.

3. Pojam „naknade od autorskih prava“ kao što se koristi u ovom članku označava uplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo na korištenje svakog autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili prava na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za informacije o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (znanje).

4. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik naknada od autorskih prava, koji je rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi u kojoj nastaju te naknade, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju naknade od autorskih prava povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

5. Smatra se da naknade od autorskih prava nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatitelj rezident te Države, uključujući tu Državu, političke jedinice i lokalne vlasti te Države. Međutim, kada osoba koje plaća naknade od autorskih prava, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je nastala obaveza plaćanja naknade od autorskih prava, i ako takve naknade od autorskih prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te naknade od autorskih prava nastale u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica

6. Kada zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknade od autorskih prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili informaciju za koje se plaćaju, prelazi iznos koji bi isplatitelj i stvarni vlasnik dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije

ČLANAK 13

Kapitalni dobici

1. Dobici koje ostvari rezident jedne Države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedeni u članku 6. i koji se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Dobici od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici, uključujući dobitke od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (sama ili s čitavim poduzećem), mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

3. Dobici od otuđenja brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila koji se koriste u međunarodnom prometu, plovila koji se koriste u prometu unutarnjim plovnim putovima ili pokretna imovina koja se odnosi na uporabu takvih brodova, zrakoplova, cestovnih vozila ili plovila, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobici koje rezident jedne Države ugovornice dobije od otuđenja dionica čija vrijednost više od 50 posto proizlazi izravno ili neizravno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

5. Dobici od otuđenja bilo koje imovine, osim one koja je navedena u stavcima 1., 2., 3. i 4., oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

ČLANAK 14

Prihod od nesamostalnog rada

1. U skladu s odredbama članaka 15., 17. i 18., mjesečne plaće, nadnice i druga slična naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja, oporeziva je samo u toj Državi, osim ako se zaposlenje ostvaruje u drugoj Državi ugovornici. Ako se zaposlenje ostvaruje na taj način, naknada za rad koja se ostvari na taj način može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1., naknada za rad koju ostvari rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja u drugoj Državi ugovornici oporeziva je samo u prvo navedenoj Državi:

a) ako je primatelj prisutan u drugoj Državi za neko razdoblje ili razdoblja koja sveukupno ne prelaze 183 dana u svakom razdoblju od 12 mjeseci a počevši ili završavajući u odgovarajućoj fiskalnoj godini; i

b) ako je naknada za rad plaćena od ili u ime poslodavca koji nije rezident druge Države; i

c) ako naknadu za rad ne snosi stalna poslovna jedinica koju poslodavac ima u drugoj Državi.

3. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja na brodu, zrakoplovu ili cestovnom vozilu kojim se upravlja u međunarodnom prometu, ili na brodu koji se bavi prijevozom unutarnjim plovnim putevima, oporeziva je samo u toj Državi.

ČLANAK 15

Menadžerske naknade

1. Menadžerske naknade i druga slična plaćanja koja ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog odbora ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog tijela neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1., menadžerske naknade i druge slične isplate koje ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog tijela neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice a ne bavi se aktivno trgovinom ili ne posluje u toj drugoj Državi ugovornici (osim djelatnosti investiranja ili upravljanja investicijama, osim ako se te aktivnosti provode s klijentima kao dio redovnog poslovanja neke banke, osiguravajućeg društva, registriranog dileru ili financijske ustanove koje primaju depozit) oporezuju se samo u prvo spomenutoj Državi.

ČLANAK 16

Umjetnici i sportaši

1. Bez obzira na odredbe članaka 7. i 14., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao izvođač, kao što je kazališni, filmski, radio ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili pak kao sportaš, iz osobnih aktivnosti tog rezidenta koje provodi u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Kada prihod od osobnih aktivnosti koje provodi izvođač ili sportaš kao takav ne odlazi izvođaču ili sportašu osobno nego nekoj drugoj osobi, taj se prihod može, bez obzira na odredbe članaka 7. i 14., oporezivati u onoj Državi ugovornici u kojoj se izvršavaju aktivnosti tog izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice od osobnih aktivnosti te osobe kao izvođača ili sportaša oporeziv

je samo u toj Državi ako se aktivnosti provode u drugoj Državi ugovornici unutar okvira kulturnog ili sportskog programa razmjene, koji je odobren od obiju Država ugovornica.

ČLANAK 17

Mirovine i slične naknade

U skladu sa stavkom 2. članka 18., mirovine i druge slične naknade koje se isplaćuju rezidentu jedne Države ugovornice na temelju prijašnjeg zaposlenja oporezive su samo u toj Državi.

ČLANAK 18

Služba u vladi

1.
 - a) Plaće, nadnice i druge slične naknade koje Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast plaćaju pojedincu za usluge pružene toj Državi ili jedinici ili vlasti oporezive su samo u toj Državi.
 - b) Međutim, takve plaće, nadnice i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako su usluge pružene u toj Državi a pojedinac je rezident te Države i:
 - (i) državljanin je te Države; ili
 - (ii) nije postao rezident te Države samo da bi pružao te usluge.
2.
 - a) Bez obzira na odredbe stavka 1., svaka mirovina i druge slične naknade koje se plaćaju pojedincu od ili iz fondova jedne Države ugovornice, ili njene političke jedinice ili lokalne vlasti, za usluge pružene toj Državi ili njenoj jedinici ili vlasti, oporezive su samo u toj Državi.
 - b) Međutim, takve mirovine i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako je pojedinac rezident i državljanin te Države.
3. Odredbe članaka 14., 15., 16. i 17. primjenjivat će se na plaće, nadnice, mirovine i druge slične naknade koje se plaćaju za poslove koje izvršava Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast.

ČLANAK 19

Studenti

Uplate koje student, učenik ili pripravnik koji je ili je bio netom prije posjeta jedne Države ugovornice rezident druge Države ugovornice i koji se u prvo spomenutoj Državi nalazi isključivo zbog obrazovanja ili obuke tog pojedinca prima radi izdržavanja, obrazovanja ili obuke tog pojedinca, neće se oporezivati u prvo spomenutoj Državi, pod uvjetom da je izvor takvih uplata izvan Države.

ČLANAK 20

Ostali prihodi

1. Stavci prihoda jednog rezidenta Države ugovornice, gdje god da nastaju, koji nisu obrađeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezive su samo u toj Državi.
2. Odredbe stavka 1. neće se primjenjivati na prihod, osim na prihod od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog prihoda, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina glede kojih se plaća prihod je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.
3. Bez obzira na odredbe stavka 1., stavci prihoda rezidenta jedne Države ugovornice koje nisu spomenute u prethodnim člancima ove Konvencije a nastaju u drugoj Državi ugovornici također se mogu oporezivati u toj drugoj Državi.

ČLANAK 21

Kapital

1. Kapital u obliku nepokretne imovine naveden u članku 6. ovog sporazuma, čiji je vlasnik rezident jedne Države ugovornice a nalazi se u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj Državi.
2. Kapital u obliku pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj Državi.
3. Kapital u obliku brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila kojima se upravlja u međunarodnom prometu i plovila korištenih u prometu unutarnjim plovim putevima, te u obliku pokretne imovine koja je povezana s upravljanjem takvim brodovima, plovilima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima, oporeziv je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi drugi elementi kapitala jednog rezidenta Države ugovornice oporezivi su isključivo u toj Državi.

ČLANAK 22

Ukidanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Bosne i Hercegovine, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

a) kada rezident Bosne i Hercegovine ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, može oporezivati u Poljskoj, Bosna i Hercegovina će dopustiti:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj;

- kao odbitak od poreza na kapital tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj.

Međutim, u oba slučaja takav odbitak neće prelaziti onaj dio poreza na dohodak ili poreza na kapital koji je izračunat prije davanja odbitka, što se može pripisati, kao što može biti slučaj, prihodu ili kapitalu koji se može oporezivati u Poljskoj.

(b) Kada se u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Bosne i Hercegovine oslobađa od poreza u Bosni i Hercegovini, Bosna i Hercegovina unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak dohotka ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza.

2. U slučaju Poljske, dvostruko oporezovanje će se izbjegavati na sljedeći način:

(a) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se u skladu s odredbama ove Konvencije može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će, u skladu s odredbama točke (b) ovog stavka, osloboditi takav prihod ili kapital od poreza;

(b) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili kapitalne dobitke koji se, u skladu s odredbama članaka 7., 10., 11., 12., 13. ili 20, mogu oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će dozvoliti kao odbitak od poreza na dohodak ili kapitalne dobitke tog rezidenta iznos jednak porezu koji je plaćen u Bosni i Hercegovini. Međutim, takav odbitak neće prelaziti dio poreza, kao što je izračunato prije davanja odbitka, koji se može pripisati takvom prihodu ili kapitalnom dobitku koji potječe iz Bosne i Hercegovine.

c) Kada se u skladu s bilo kojim odredbama ove Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske oslobađa od poreza u Poljskoj, Poljska unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak prihoda ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza

d) Odredbe točke (1) neće se primjenjivati na prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske kada Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove Konvencije da bi oslobodila takav prihod ili kapital od poreza ili primjenjuje odredbe stavka 2. članka 10., 11. ili 12. na takav prihod.

ČLANAK 23

Nediskriminacija

1. Državljeni jedne Države ugovornice u drugoj Državi ugovornici neće biti podvrgnuti oporezivanju ili bilo kakvim povezanim uvjetima, koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i povezanih uvjeta kojima državljani te druge Države jesu ili mogu biti podvrgnuti u istim okolnostima, posebice s obzirom na prebivalište. Ova odredba će se, bez obzira na odredbe članka 1., primjenjivati na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje Države ugovornice.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici neće se nepovoljnije obračunavati u toj drugoj Državi nego oporezivanje koje se primjenjuje na poduzeća te druge Države koja obavljaju iste aktivnosti. Ova odredba se ne može tumačiti na način da obvezuje Državu ugovornicu da odobrava rezidentima druge Države ugovornice sve osobne odbitke, olakšice i redukcije u svrhe oporezivanja zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim gdje se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11., stavka 6. članka 12., kamate, naknade od autorskih prava i druge isplate koje plaća poduzeće jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uvjetima kao da su plaćene rezidentu prvo spomenute Države. Isto tako, mogući dugovi poduzeća jedne Države ugovornice prema rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uvjetima kao da se duguju rezidentu prvo spomenute Države.

4. Poduzeća jedne Države ugovornice, čiji je kapital u potpunosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge Države ugovornice, neće u prvo spomenutoj Državi biti podložne oporezivanju ili zahtjevima koji su povezani s tim koji su drugačiji ili nepovoljniji od oporezivanja ili vezanih zahtjeva kojima podliježu druga slična poduzeća prvo spomenute Države.

5. Odredbe ovog članka će se, bez obzira na odredbe članka 2., primjenjivati na poreze svake vrste i opisa.

ČLANAK 24

Postupak međusobnog dogovora

1. Kada osoba smatra da djelovanje jedne ili obiju Država ugovornica rezultira ili će rezultirati oporezivanjem za tu osobu koja nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ta osoba može, bez obzira na pravni lijek kojeg nudi domaće zakonodavstvo te Države, iznijeti slučaj nadležnom tijelu Države ugovornice čija je ta osoba rezident ili, ako slučaj te osobe spada pod stavak 1. članka 23., nadležnoj vlasti Države ugovornice čija je ta osoba državljanin. Slučaj se mora iznijeti unutar tri godine od prve obavijesti o djelovanju koje je dovelo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije.
2. Nadležno tijelo će nastojati, ako se čini da je prigovor opravdan i ako ono samo nije u stanju doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorom s nadležnim tijelom druge Države ugovornice, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom Konvencijom. Svaki postignut dogovor će se provesti bez obzira na bilo kakve rokove u domaćem zakonodavstvu Država ugovornica.
3. Nadležna tijela Država ugovornica će nastojati međusobnim dogovorom riješiti sve poteškoće ili dvojbe u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije. One se također mogu međusobno savjetovati o ukidanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovom Konvencijom.
4. Nadležna tijela Država ugovornica mogu izravno međusobno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavki. Kada se usmena razmjena mišljenja čini preporučljivom u cilju postizanja dogovora, takva razmjena se može odviti u obliku povjerenstva koje se sastoji od predstavnika nadležnih tijela Država ugovornica.

ČLANAK 25

Razmjena informacija

1. Nadležna tijela Država ugovornica će razmjenjivati one informacije za koje se može predvidjeti da će biti relevantne za provedbu odredbi ove Konvencije ili za uređenje ili provedbu domaćih zakona Država ugovornica u vezi s porezima svake vrste i opisa koji se nameću u ime Država ugovornica, ili njihovih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko se oporezivanje na temelju toga ne protivi ovoj Konvenciji. Razmjena informacija nije ograničena na članke 1. i 2.
2. Svaka informacija primljena prema stavku 1. od jedne Države ugovornice tretira se kao tajna na isti način kao i informacija dobivena prema domaćem zakonodavstvu te Države i otkrivat će se samo osobama ili vlastima (uključujući sudove i upravna tijela) koji se bave s procjenom ili prikupljanjem, ovrhom ili povezanim gonjenjem, utvrđivanjem žalbi u odnosu na poreze navedene u stavku 1., ili s nadzorom nad gore navedenim. Takve osobe ili vlasti će koristiti informacije samo u te svrhe. Dozvoljeno im je otkrivati te informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Ni u kojem slučaju se odredbe stavki 1. i 2. ne smiju tumačiti na način da na Državu ugovornicu nametnu obvezu:

- a) izvršavanja administrativnih mjera koji su u sukobu sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge Države ugovornice;
- b) pružanja informacija koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili normalnim tijekom uprave te ili druge Države ugovornice;
- c) pružanja informacija koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak, ili informaciju čije bi otkrivanje bilo protivno javnoj politici (ordre public).

4. Ako jedna Država ugovornica traži informaciju u skladu s ovim člankom, druga Država ugovornica će koristiti svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako toj drugoj Državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takvo ograničenje ne može tumačiti na način da dozvoljava Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema vlastiti interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. ne mogu tumačiti na način da dozvoljavaju Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga financijska ustanova, kandidat ili osoba koja djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jedne osobe.

ČLANAK 26

Ograničenja povlastica

1. U skladu s članovima 10., 11., 12. i 13., rezident jedne Države ugovornice neće imati pravo na povlastice koje se inače odobravaju rezidentima Države ugovornice prema ovoj Konvenciji, ako je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo koje osobe koja se bavi stvaranjem ili dodjelom dionice, potraživanja ili prava u odnosu na koji se prihod plaća da iskoristi ove članke pomoću tog stvaranja ili dodjele.

2. Ništa iz ovog članka se ne može tumačiti na način da na bilo koji način ograničava primjenu bilo koje odredbe zakona Države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja ili utaje poreza.

ČLANAK 27

Članovi diplomatskih predstavništava i konzularnih ureda

Ništa u ovoj Konvenciji neće utjecati na porezne povlastice članova diplomatskih predstavništava ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih sporazuma.

ČLANAK 28

Stupanje na snagu

1. Svaka Država ugovornica će u pisanom obliku diplomatskim putem obavijestiti drugu Državu o završetku postupaka koji su prema njenom zakonu propisani za stupanje na snagu ove Konvencije.

2. Ova Konvencija stupa na snagu na datum obavijesti koja je stigla kasnije, te će zatim vrijediti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, za dohodak ostvaren ili kapital koji postaje vlasništvo na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu, i

(ii) za druge poreze, ili dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu.

3. Bez obzira na odredbe ovog članka, odredbe članaka 24. i 25. (Postupak međusobnog dogovora i Razmjena informacija) primjenjivat će se od datuma stupanja na snagu ove Konvencije, bez obzira na razdoblje oporezivanja na koje se odnosi neko pitanje.

4. Sporazum između Narodne republike Poljske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja za poreze na dohodak i kapital koji je potpisan u Varšavi 10. siječnja 1985. godine prestaje važiti i biti na snazi od datuma od kojeg ova Konvencija stupa na snagu za poreze na koje se primjenjuje ova Konvencija, u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.

ČLANAK 29

Raskid

Ova Konvencija ostaje na snazi dok ne bude raskinuta od jedne Države ugovornice. Obje Države ugovornice mogu raskinuti ovu Konvenciju diplomatskim putem, tako da u pismenom obliku obavijeste o raskidu najmanje šest mjeseci prije kraja svake kalendarske godine, počevši nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu ove Konvencije. U takvom slučaju, ova Konvencije prestaje važiti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu, i

(ii) za druge poreze, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini počevši na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu;

Kao potvrda navedenog, dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašteni, su potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva primjerka u Savajeva, ovog dana 4. juna 2014. g. na poljskom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Poljsku

Andrzej Krwawych

Za Bosnu i Hercegovinu

Wlodek